EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

حبل الله الممدود

Ḥabl Allāh al-mamdūd

Coranul — frânghia întinsă a lui Allah

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Coranul — frânghia întinsă a lui Allah

حبل الله الممدود

Ḥabl Allāh al-mamdūd

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: حبل الله المدود
Ediția I
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, licența Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0), https://tanzil.net. Textul arab este reprodus fără modificări; fragmentele sunt indicate în referințe.

Detaliu de legătură de carte · India, secolul al XVII-lea. The Metropolitan Museum of Art, 55.121.10.45 · CC0 / domeniul public.

Cuprins

Coranul, frânghia întinsă a lui Allah 1
Viața inimilor și adevărata fericire 4
Meditarea asupra Coranului 8
Coranul este aducere-aminte 10
Împietrirea inimii 11
Primăvara inimii 12
Cele trei cerințe ale recitării 14
1. Citirea și recitarea îngrijită 14
2. Meditarea și înțelegerea cuvântului 14
3. Punerea în practică a Coranului 17
Vindecarea inimii prin Coran 19
Leacul potrivit bolii 21
Întoarcerea lui al-Fuḍayl ibn ʿIyāḍ 24
Cum tragem folos din Coran 25
Indice 27

Coranul, frânghia întinsă a lui Allah

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător. Toată lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul harului și al binefacerilor. Mărturisesc că nimeni nu este vrednic de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, Împăratul Atoateștiutor, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, cel mai bun dintre oameni. Allah să reverse binecuvântarea și pacea Sa asupra lui, asupra familiei și a companionilor săi, călăuzele de seamă.

Acestea fiind spuse, „frânghia întinsă a lui Allah" este Coranul cel Nobil. Numirea lui astfel apare în Sunna autentică, transmisă cu temei de la Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Imamul Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ,[1] de la Zayd ibn Arqam — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul a spus: „Vă las două lucruri de mare însemnătate. Unul dintre ele este Cartea lui Allah, care este frânghia lui Allah. Cine o urmează se află pe calea cea dreaptă, iar cine o părăsește se află în rătăcire."

Imamul Aḥmad a relatat în Musnad,[2] de la Abū Saʿīd al-Ḫudrī — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul a spus: „Cartea lui Allah este o frânghie întinsă din cer până la pământ."

Ibn Abī Ṣayba a relatat în Muṣannaf,[3] de la Abū Ṣurayḥ al-Ḫuzāʿī — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul a spus: „Bucurați-vă! Bucurați-vă! Oare nu mărturisiți că nimeni nu este vrednic de adorare în afară de Allah și că eu sunt Trimisul lui Allah?" Ei au răspuns: „Ba da!" El a spus: „Acest Coran este o frânghie al cărei capăt este în Mâna lui Allah, iar celălalt capăt

1 Nr. 2408.

2 Nr. 11104. Al-Albānī a spus: „Lanț bun în relatările de sprijin." Aṣ-Ṣaḥīḥa, 4/357.

3 Nr. 30006. Al-Albānī a spus: „Autentic potrivit condițiilor lui Muslim." Aṣ-Ṣaḥīḥa, 2/330, nr. 713.

este în mâinile voastre. Țineți-vă strâns de el, căci după aceasta nu vă veți rătăci și nu veți pieri niciodată."

Ad-Dārimī a relatat[4] de la ʿAbd Allah ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — că a spus: „Pe această cale sunt de față șeitanii, strigând: «Rob al lui Allah, pe aici este drumul!» Țineți-vă, așadar, strâns de frânghia lui Allah, căci frânghia lui Allah este Coranul." Allah a pogorât această frânghie întinsă drept călăuzire pentru omenire, îndreptare pentru oameni, aducere-aminte pentru credincioși, vindecare pentru ceea ce este în piepturi, strălucire, lumină și binecuvântare pentru cei care se țin de ea. Allah Preaînaltul spune:

﴿كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

„O Carte binecuvântată pe care Ți-am pogorât-o, pentru ca ei să mediteze la versetele ei și pentru ca oamenii cu minte să ia aminte."
Coranul, 38:29

Și spune:

﴿إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾

„Acest Coran călăuzește către ceea ce este cel mai drept și le vestește credincioșilor care săvârșesc fapte drepte că vor avea o răsplată mare."
Coranul, 17:9

4 În Sunan, nr. 3360.

Preaînaltul mai spune:

﴿قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ
مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ
إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

„V-au venit de la Allah o lumină și o Carte limpede. Prin ea, Allah îi călăuzește pe căile păcii pe cei care urmează mulțumirea Lui, îi scoate, cu îngăduința Sa, din întunecimi la lumină și îi îndrumă pe o cale dreaptă."
Coranul, 5:15-16 (fragment)

Allah l-a pogorât robilor Săi pentru a le fi îndrumar în viață, în caracter, în buna purtare, în relațiile cu oamenii și în adorarea prin care se apropie de El. De aceea, când mama credincioșilor, ʿĀʾișa — Allah să fie mulțumit de ea — a fost întrebată despre caracterul Profetului nostru, a răspuns: „Caracterul lui era Coranul."[5] Tot ceea ce Coranul conține despre adorare, caracter, bună purtare, relații și celelalte se afla la Profetul nostru în chip deplin și desăvârșit. El Îl adora pe Allah mai mult decât toți, avea cea mai mare teamă de El, cea mai mare evlavie, cel mai desăvârșit caracter, cea mai frumoasă purtare și cele mai bune relații cu oamenii.

Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus în at-Tibyān fī aqsām al-Qurʾān:[6] „Acestea erau însușirile Trimisului lui Allah, luate din lumina Coranului. Vorbirea lui corespundea Coranului, îl explica și îl lămurea; științele sale erau științele Coranului; dorințele și faptele sale erau ceea ce Coranul a făcut obligatoriu sau a recomandat. Se îndepărta de ceea ce Coranul oprea și părăsea acel lucru, dorea ceea ce el făcea dorit, se dezlega de ceea

5 Relatat de imamul Aḥmad, nr. 24601, 25302 și 25813. Al-Albānī a spus în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 4811: „Autentic."

6 P. 196.

ce el învăța să nu fie dorit, ura ceea ce el ura și iubea ceea ce el iubea. Se străduia să-i împlinească poruncile, să-l transmită și să lupte pentru statornicirea lui. Mama credincioșilor, cunoscând pe deplin Coranul și pe Trimis și exprimând frumos toate acestea, le-a cuprins în cuvintele: «Caracterul lui era Coranul.»"

Viața inimilor și adevărata fericire

Coranul este merindea credincioșilor, viața inimilor și hrana sufletelor lor. Mai mult, viața adevărată a omului nu poate exista decât prin Coranul cel Nobil. De aceea, Allah l-a numit *„duh"* în mai multe versete. El spune:

﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ
تَدْرِى مَا ٱلْكِتَٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ نُورًا
نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ﴾

„Astfel ți-am revelat un duh din porunca Noastră. Tu nu știai ce este Cartea și nici credința, dar Noi am făcut-o o lumină prin care îi călăuzim pe cei pe care voim dintre robii Noștri. Iar tu călăuzești, cu adevărat, spre o cale dreaptă."
Coranul, 42:52

La începutul surei an-Naḥl — numită de învățați și sura binefacerilor, datorită numărului mare de binefaceri pe care Allah le amintește în ea — El spune:

﴿أَتَىٰٓ أَمْرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ يُنَزِّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِۦ﴾

„Porunca lui Allah a venit; nu-i grăbiți, așadar, venirea! El este Preaslăvit și mai presus de ceea ce Îi asociază. El îi pogoară pe îngeri cu duhul, din porunca Sa."
Coranul, 16:1-2 (fragment)

Domnul nostru Și-a numit revelația înțeleaptă și măreața Sa aducere-aminte, Coranul cel Nobil, *„duh"*, fiindcă prin acest Coran există viața adevărată a inimilor. L-a numit *„duh"* și pe îngerul care coboară cu revelația, Jibrīl — pacea fie asupra lui:

﴿نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلْأَمِينُ﴾

„Duhul cel vrednic de încredere a coborât cu el."
Coranul, 26:193

Și spune:

﴿تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا﴾

„În ea coboară îngerii și Duhul."
Coranul, 97:4 (fragment)

Adică Jibrīl. L-a numit *„duh"* pentru că a coborât cu Coranul, prin care inimile primesc viață. Fiecare dintre noi trebuie să știe că viața sa adevărată, în această lume și în Viața de Apoi, este potrivită cu partea pe care o are din această Carte binecuvântată, în cunoaștere, faptă și punere în practică.

De aceea, Allah spune în sura al-Ḥadīd:

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ۝ ٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾

„Oare nu a venit vremea ca inimile celor care cred să se smerească la pomenirea lui Allah și înaintea adevărului care a pogorât? Să nu fie asemenea celor cărora li s-a dat Cartea înainte: timpul li s-a părut îndelungat, iar inimile li s-au împietrit. Mulți dintre ei sunt nelegiuiți. Să știți că Allah dă viață pământului după moartea lui. V-am lămurit semnele, ca să pricepeți."
Coranul, 57:16-17

După cum pământul mort prinde viață prin apă:

﴿فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنۢبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ﴾

„Când pogorâm apă asupra lui, el se mișcă, se umflă și face să crească din fiecare soi încântător."
Coranul, 22:5 (fragment)

Tot astfel, inimile nu pot trăi, nu pot gusta viața și nici nu se pot bucura de fericirea acestei lumi și a Vieții de Apoi decât prin acest Coran. Fără Coran și fără a-l pune în practică, omul trăiește în această viață asemenea animalelor, fără viață adevărată. De aceea, Allah spune:

﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾[1]

„Dacă vă vine de la Mine o călăuzire, cine urmează călăuzirea Mea nu se va rătăci și nu va fi nefericit.”
Coranul, 20:123 (fragment)

Negarea rătăcirii afirmă călăuzirea, iar negarea nefericirii afirmă fericirea. Cine își dorește călăuzire și fericire să se țină de Coran. Allah spune:

﴿طه مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ﴾

„Ṭā Hā. Nu ți-am pogorât Coranul ca să fii nefericit.”
Coranul, 20:1-2

Adică: ți l-am pogorât ca să fii fericit. În unele comentarii coranice[7] s-a relatat că, atunci când Allah a pogorât Coranul asupra Trimisului Său, el și companionii săi au stat în rugăciune cu el. Asociaționiștii din Qurayş au spus: „Acest Coran nu i-a fost pogorât lui Muḥammad decât ca să sufere!” Atunci Allah a pogorât: „Nu ți-am pogorât Coranul ca să fii nefericit”, adică: ți l-am pogorât ca să fii fericit. Fericirea adevărată, tihna traiului, gustarea credinței și a dulcеții religiei vin prin Coranul cel Nobil, Cartea Domnului nostru.

7 Vezi Tafsīr Ibn Kaṯīr, 5/272.

Meditarea asupra Coranului

De aceea, Coranul cuprinde numeroase versete în care Allah le poruncește robilor Săi să mediteze la el, ca să-i guste dulceața. Nu gustă dulceața Coranului și nu trage folos din el decât cel care meditează la versetele sale, pricepe ceea ce cuprind și le înțelege sensurile. De aceea, imamul aṭ-Ṭabarī, căpetenia comentatorilor coranici, spunea: „Mă mir de cel care citește Coranul fără să-i cunoască tâlcuirea: cum se poate bucura de citirea lui?”[8]
Coranul conține multe versete care poruncesc meditarea asupra lui. Allah Preaînaltul spune:

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا﴾

„Oare nu meditează ei asupra Coranului? Dacă ar fi de la altcineva decât Allah, ar găsi în el multe nepotriviri.”
Coranul, 4:82

Și spune:

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ﴾

„Oare nu meditează ei asupra Coranului? Ori pe inimile lor sunt lacăte?”
Coranul, 47:24

8 Relatat despre el de Yāqūt al-Ḥamawī în biografia sa din Muʿjam al-udabāʾ, 6/2453.

Și spune:

﴿كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

„O Carte binecuvântată pe care Ți-am pogorât-o, pentru ca ei să mediteze la versetele ei și pentru ca oamenii cu minte să ia aminte."
Coranul, 38:29

El a vestit că rătăcirea celor care se rătăcesc, pieirea celor care pier și pierderea celor care se risipesc au drept cauză îndepărtarea de Coran și de meditarea la el. Allah a arătat că aceștia și cei asemenea lor, dacă ar medita la Coran, ar găsi în el vindecarea piepturilor, îndreptarea inimilor și fericirea acestei lumi și a Vieții de Apoi. Preaînaltul spune:

﴿قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ تَنكِصُونَ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرًا تَهْجُرُونَ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُواْ ٱلْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ﴾

„Versetele Mele vă erau recitate, iar voi vă întorceați pe călcâie, îngâmfați din pricina lui, spunând noaptea vorbe deșarte. Oare nu au meditat ei asupra Cuvântului? Ori le-a venit ceva ce nu le-a venit strămoșilor lor?"
Coranul, 23:66-68

Dacă ar fi meditat asupra Cuvântului, i-ar fi priceput sensul și i-ar fi înțeles înțelesurile, nu s-ar fi întors pe călcâie și nu ar fi căzut în această rătăcire, pierdere și stricăciune. Aceasta arată limpede că pierderea omului, stricăciunea, abaterea și devierea sa sunt pe măsura îndepărtării de această Carte măreață și de

această lumină limpede, în care se află fericirea lui în această lume și în cealaltă.

Coranul este aducere-aminte

Allah a numit Coranul cel Nobil *„aducere-aminte”* în multe locuri. Preaînaltul spune:

﴿قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾

„Allah v-a pogorât o aducere-aminte.”
Coranul, 65:10 (fragment)

Și spune:

﴿صٓ ۚ وَٱلْقُرْءَانِ ذِى ٱلذِّكْرِ﴾

„Ṣād. Pe Coranul cel plin de aducere-aminte!”
Coranul, 38:1

Coranul amintește veștile celor dinaintea noastră și cele ce vor fi după noi; amintește numele și atributele Domnului nostru, Paradisul și Focul, prescripțiile, poruncile și interdicțiile. Vorbește despre inimi și despre ceea ce aduce izbânda și îndreptarea robului în această lume și în Viața de Apoi.

Dacă Domnul nostru l-a numit *„aducere-aminte”* în mai multe locuri, înseamnă că cel care se îndepărtează de Coran este dintre cei nepăsători. Robul nu poate fi departe de nepăsare și ferit de ea decât dacă are o parte din această Carte binecuvântată, în care se află viața inimilor, aducerea-aminte pentru oameni, izbânda și fericirea lor în această lume și în Viața de Apoi.

Împietrirea inimii

Allah a descris acest Coran spunând că, dacă l-ar fi pogorât asupra unui munte, acesta s-ar fi despicat:

﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ﴾

„Dacă am fi pogorât acest Coran asupra unui munte, l-ai fi văzut smerit și despicat de teama lui Allah."
Coranul, 59:21 (fragment)

Dacă acest Coran ar fi fost pogorât asupra muntelui tare și stâncos, el s-ar fi despicat de teama lui Allah. Dar la multe inimi ajung avertizările, mustrările și îndemnurile Coranului fără să le miște cu nimic; ele rămân împietrite.

Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus: „Făcătorul și Creatorul munților a vestit despre ei că, dacă ar pogorî asupra lor vorbirea Sa, s-ar smeri și s-ar despica de teama lui Allah. Câtă uimire: o bucată de carne mai tare decât acești munți aude versetele lui Allah recitate și pomenirea Domnului, Binecuvântat și Preaînalt, dar nu se înmoaie, nu se smerește și nu se întoarce la El! Nu este de neconceput pentru Allah și nici împotriva înțelepciunii Sale să creeze pentru ea un foc care să o topească, de vreme ce nu s-a înmuiat înaintea vorbirii, pomenirii, avertizărilor și îndemnurilor Lui. Cel a cărui inimă nu s-a înmuiat pentru Allah în această lume, nu s-a întors către El și nu s-a topit de iubire pentru El și de plâns din teama de El să se bucure puțin: înaintea lui este marea topire. Va fi întors la Cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute, iar atunci va vedea și va ști."[9]

9 Miftāḥ dār as-saʿāda, 1/221.

Primăvara inimii

Trezirea inimilor, vegherea și îndreptarea sufletelor vin prin legătura lor cu acest Coran. Dacă el devine primăvara inimii, robul trăiește alături de el o viață frumoasă, tihnită și fericită. În ruga transmisă de la Profetul nostru pentru îndepărtarea grijii și a mâhnirii se spune:

أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي

„Îți cer prin fiecare nume al Tău, cu care Te-ai numit pe Tine Însuți, pe care l-ai predat uneia dintre făpturile Tale, pe care l-ai pogorât în Cartea Ta sau pe care l-ai păstrat la Tine în cunoașterea celor nevăzute, să faci din Coran primăvara inimii mele, lumina pieptului meu, risipirea tristeții și îndepărtarea grijii mele."[10]

Fragmentul invocației profetice citat de autor

Fratele meu, Allah să-ți dea reușită! Cugetă la aceste înțelesuri, care sunt roadele și urmările Coranului. A spus: *„Să faci din Coran primăvara inimii mele și lumina pieptului meu."* Când a amintit inima, a spus *„primăvara inimii mele"*, iar când a amintit pieptul, a spus *„lumina pieptului meu"*. Pieptul cuprinde inima; dacă pieptul este luminat, lumina lui se răsfrânge asupra a tot ce se află înăuntru. Iar pentru inimă a amintit primăvara, fiindcă inima este izvorul virtuților atunci când primește reușita îndreptării și a curățirii.

10 Relatat de Aḥmad, nr. 3712, și de alții, din relatarea lui Ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a declarat autentic în aṣ-Ṣaḥīḥa, nr. 198.

„În trup se află o bucată de carne: dacă este dreaptă, întreg trupul este drept; iar dacă se strică, întreg trupul se strică. Ea este inima."[11]

Relatarea se află în ambele culegeri autentice. Ea cuprinde un indiciu delicat: când inima se îndreaptă prin Coran, devine asemenea primăverii, iar primăvara dă cele mai bune roade, cele mai alese flori, cei mai frumoși trandafiri și cele mai plăcute miresme.

Cuvintele *„risipirea tristeții mele"* arată un mare folos al Coranului: tristețile, durerile, grijile și mâhnirile din inimă se risipesc prin această Carte măreață, care este, cu adevărat, cartea fericirii. Nu poți dobândi fericirea prin Coran doar așezându-l împodobit pe un raft al casei ori într-un loc frumos. Nici nu o poți gusta doar printr-o citire grăbită, fără meditație, fără pricepere, fără înțelegere și fără a pune în practică această Carte. Fericirea, dulceața și tihna vieții dobândite prin Coran vin numai prin meditarea la el, înțelegerea sensurilor și împlinirea a ceea ce cuprinde.

11 Relatat de al-Buḫārī, nr. 52, și Muslim, nr. 1599, din relatarea lui an-Nuʿmān ibn Bașīr — Allah să fie mulțumit de amândoi.

Cele trei cerințe ale recitării

Mai mulți învățați au spus, în explicarea cuvintelor:

﴿ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَتۡلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ﴾

„Cei cărora le-am dat Cartea o recită așa cum se cuvine să fie recitată.”
Coranul, 2:121 (fragment)

Dreptul recitării nu se împlinește decât prin trei lucruri.

1. Citirea și recitarea îngrijită
Primul este citirea Coranului, recitarea lui frumoasă și învățarea pe de rost a ceea ce este cu putință din el.

2. Meditarea și înțelegerea cuvântului
Al doilea este meditarea și înțelegerea cuvântului. Preaînaltul spune:

﴿كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ﴾

„O Carte binecuvântată pe care Ți-am pogorât-o, pentru ca ei să mediteze la versetele ei.”
Coranul, 38:29 (fragment)

Și spune:

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَ﴾

„Oare nu meditează ei asupra Coranului?”
Coranul, 4:82 (fragment)

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ﴾

„Oare nu meditează ei asupra Coranului?”
Coranul, 47:24 (fragment)

Când recită Coranul, grija lui nu trebuie să fie: *„Când voi termina sura?”* ori *„Când voi încheia recitarea?”*, ci: *„Când voi pricepe cuvântul pe care Allah mi-l adresează? Când voi înțelege vorbirea lui Allah? Când îmi va fi mișcată inima de Coran? Când îl voi pune în practică? Când voi fi dintre cei sinceri, descriși astfel în Coran? Când voi fi dintre cei care se căiesc, se întorc la Allah, Îl pomenesc, împlinesc rugăciunea, sunt supuși, dau milostenie...? Când voi fi astfel?”*

Al-Ājurrī — Allah să aibă milă de el — a spus: „Cine meditează la vorbirea Lui Îl cunoaște pe Domnul, cunoaște măreția stăpânirii și a puterii Sale, măreția harului Său față de credincioși și obligația pe care o are de a-L adora. Își impune ceea ce este obligatoriu, se ferește de ceea ce nobilul său Stăpân l-a prevenit să evite și dorește ceea ce El l-a îndemnat să dorească. Pentru cel care are această însușire când recită Coranul sau îl ascultă de la altcineva, Coranul este vindecare. El devine bogat fără avere, puternic fără neam și găsește apropiere în lucruri care îi înspăimântă pe alții. Când începe o sură, grija lui este: «Când voi lua învățătură din ceea ce recit?» Nu urmărește: «Când voi termina sura?», ci: «Când voi pricepe cuvântul lui Allah? Când voi fi oprit de avertizare? Când voi lua aminte?» Căci recitarea Coranului este adorare și nu se face cu nepăsare. Allah dă reușita în aceasta.”[12]

Citește, așadar, luptând cu sine pentru a împlini aceasta. De aceea, Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus într-una dintre cărțile sale: „Citirea unui verset cu reflecție și înțelegere este mai bună decât citirea întregului Coran fără meditație și înțelegere; este mai folositoare inimii și mai potrivită pentru dobândirea credinței și gustarea dulcеții Coranului.”[13]

12 Aḫlāq ḥamalat al-Qurʾān de al-Ājurrī, p. 10.
13 Miftāḥ dār as-saʿāda, 1/187.

Un singur verset pe care îl citești, la care meditezi, cu care îți tratezi sufletul și asupra ale cărui sensuri cugeți este mai bun și mai folositor decât o citire grăbită. De aceea, unii dintre cei din primele generații stăteau în rugăciunea de noapte cu un singur verset. Profetul nostru — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a petrecut o noapte cu un singur verset, cuvintele Preaînaltului:

﴿إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ﴾

„Dacă îi pedepsești, ei sunt robii Tăi; iar dacă îi ierți, Tu ești Cel Atotputernic, Înțelept."[14]
Coranul, 5:118

În culegerea autentică s-a relatat de la Abū Saʿīd al-Ḫudrī — Allah să fie mulțumit de el — că un om l-a auzit pe altul recitând și repetând:

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾

„Spune: «El este Allah, Unul.»"
Coranul, 112:1

Dimineața a venit la Trimisul lui Allah și i-a povestit, părând să socotească puțin ceea ce făcuse acel om. Trimisul lui Allah a spus: „Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, ea echivalează cu o treime din Coran!"[15]

Când meditezi și cugeți fie și la un singur verset, petrecând o noapte cu el, tratându-ți sufletul, vindecându-ți boala inimii, întărindu-ți credința, încrederea, sinceritatea față de Allah și legătura cu El, aceasta este mai bine pentru tine decât să străbați recitarea în grabă, fără pricepere și înțelegere.

14 Relatat de Aḥmad, nr. 21388. Al-Albānī l-a declarat autentic în Mișkāt al-maṣābīḥ, nr. 1205.

15 Relatat de al-Buḫārī, nr. 6643.

3. Punerea în practică a Coranului

Al treilea lucru este punerea în practică a Coranului cel Nobil. Al-Ḥasan al-Baṣrī — Allah să aibă milă de el — a spus: „Coranul a fost pogorât pentru a fi pus în practică, dar ei au făcut din recitarea lui fapta lor."[16] Coranul a fost pogorât ca să lucrăm potrivit lui și să fim dintre oamenii lui. Robul nu poate fi dintre oamenii Coranului numai prin memorarea literelor ori recitarea versetelor și a surelor sale. Trebuie să-i înțeleagă sensurile și să pună în practică această Carte măreață.

Imamul al-Ḥasan al-Baṣrī, unul dintre marii învățați ai generației care a urmat companionilor, a vorbit despre unii recitatori din vremea sa: „Unul dintre ei spune: «Am citit tot Coranul fără să las din el vreo literă.»" Vrea să spună că l-a memorat cu precizie, și-a înfrumusețat recitarea și a pronunțat corect sunetele. El a spus: „Dar, pe Allah, l-a lăsat pe tot! Nu se vede la el nimic din Coran, nici în caracter, nici în faptă. Unul dintre ei ajunge să spună: «Eu recit sura dintr-o singură răsuflare!» Pe Allah, aceștia nu sunt nici recitatori, nici învățați, nici înțelepți, nici oameni cu scrupul religios. De când sunt recitatorii astfel?! Allah să nu înmulțească printre oameni asemenea persoane!"[17]

Recitarea Coranului nu înseamnă numai citirea sau memorarea literelor. Ea cere meditație și, totodată, faptă. Punerea în practică a Coranului este numită și ea tilāwa: dacă împlinești rugăciunea, rugăciunea ta este tilāwa a Coranului; dacă postești, postul tău este tilāwa a Coranului. La fel, împlinirea celorlalte acte de adorare este socotită tilāwa. Allah spune:

﴿وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا﴾

„Și pe lună, când îl urmează."
Coranul, 91:2

16 Vezi Taʾwīl muṣkil al-Qurʾān de Ibn Qutayba, p. 148, și Miftāḥ dār as-saʿāda, 1/187.

17 Relatat de Ibn al-Mubārak, în az-Zuhd, nr. 793.

Adică urmează soarele. Urmarea este unul dintre sensurile cuvântului tilāwa. Pentru aceasta a fost pogorât Coranul: ca robul să lucreze potrivit lui.

Tu citești Coranul și treci pe lângă porunci, interdicții, avertizări, mustrări, îndemnuri, aduceri-aminte și dovezi limpezi. Ce parte ai din ele? Ce folos îți revine? Ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — spune: „Când Îl auzi pe Allah spunând «O, voi cei care credeți!», pleacă-ți urechea: este fie un bine pe care îl poruncește, fie un rău pe care îl oprește."[18]

Dar dacă nu asculți cu luare-aminte și treci ca și cum lucrul nu te-ar privi și cuvântul i-ar fi adresat altcuiva, când vei trage folos din Coran? Când va avea Coranul efect asupra ta?

De aceea, în această privință, robul are nevoie să lupte cu sine pentru a împlini cele trei înțelesuri ale recitării Coranului: citirea, memorarea și recitarea îngrijite; reflecția, meditarea și buna înțelegere a sensurilor; apoi punerea lui în practică.
Allah le-a ușurat robilor toate cele trei lucruri. El spune:

﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ﴾

„Noi am făcut Coranul ușor pentru aducere-aminte. Este oare cineva care să ia aminte?"
Coranul, 54:17

Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus: „L-a făcut ușor pentru aducere-aminte: a făcut cuvintele sale ușoare pentru memorare, sensurile sale pentru înțelegere, iar poruncile și interdicțiile sale pentru împlinire."[19]

18 Relatat de Ibn Abī Ḥātim, în Tafsīr, 1/196.

19 Muḫtaṣar aṣ-Ṣawāʿiq al-mursala, p. 40.

Vindecarea inimii prin Coran

Allah a descris acest Coran drept vindecare pentru ceea ce este în piepturi:

﴿وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾

„Pogorâm din Coran ceea ce este vindecare și îndurare pentru credincioși, iar celor nedrepți nu le sporește decât pierderea."
Coranul, 17:82

﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ﴾

„Spune: «El este călăuzire și vindecare pentru cei care cred.»"
Coranul, 41:44 (fragment)

Și spune:

﴿وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى ٱلصُّدُورِ﴾

„Și vindecare pentru ceea ce este în piepturi."
Coranul, 10:57 (fragment)

Qatāda — Allah să aibă milă de el — spune: „Coranul vă arată boala și leacul. Boala voastră sunt păcatele, iar leacul vostru este cererea iertării."[20]

Bolile care ating inima sunt numeroase, dar se întorc la două feluri: bolile poftelor și bolile îndoielilor. Leacul eficient și

20 Relatat de al-Bayhaqī, în Ṣuʿab al-īmān, nr. 6745, și de al-Aṣbahānī, în at-Tarġīb wa-t-tarhīb, nr. 221.

balsamul vindecător pentru amândouă este Coranul cel Nobil. În Coran se află tratarea inimilor și vindecarea a ceea ce este în piepturi. Dar când se dobândesc vindecarea și tratamentul prin el? Cum pot fi tratate aceste boli cu Cartea lui Allah?

Poate oare inima să primească vindecare prin Coran dacă relația omului cu el este astfel încât nu-i trece de gât? Limba i se mișcă prin el, dar inima este lipsită de el. Nicidecum! Coranul trebuie să ajungă la inimă. Inima trebuie să fie mișcată de versetele și sensurile lui, de înțelesurile și cuprinsul lui, de îndemnurile și aducerile sale aminte. Trebuie să fie mișcată de acestea ca să înceapă să trăiască, bolile să dispară și suferințele să plece. Când un verset capătă un loc însemnat în inimă, lucrează în ea într-un chip uimitor.

Al-Buḫārī a relatat de la Jubayr ibn Muṭʿim — Allah să fie mulțumit de el — că a spus: *„L-am auzit pe Profet recitând sura aṭ-Ṭūr la rugăciunea de apus. Când a ajuns la versetele acestea, inima era aproape să-mi zboare:"*

﴿أَمْ خُلِقُواْ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ أَمْ خَلَقُواْ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ
رَبِّكَ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَيْطِرُونَ﴾

„Oare au fost creați fără un Creator sau ei sunt creatorii? Ori au creat cerurile și pământul? Nu, ei nu au certitudine. Ori la ei sunt comorile Domnului tău? Ori ei sunt cei care stăpânesc?"
Coranul, 52:35-37

Leacul potrivit bolii

Omul trebuie să se trateze prin Coran potrivit bolii sale. Dacă, de pildă, este cuprins de temeri și închipuiri și spune: *„Noaptea mă sperii”* ori *„Mă tem de cutare lucru”*, să se trateze prin cuvintele lui Allah:

﴿إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾

„Acela este doar Șayṭān, care vă înfricoșează prin aliații săi. Nu vă temeți de ei, ci temeți-vă de Mine, dacă sunteți credincioși!”
Coranul, 3:175

Să repete versetul până când inima i se umple de teama de Allah și din ea pleacă temerile pe care Șayṭān le aruncă și le sădește acolo. Dacă găsește în sine slăbiciune în încrederea în Allah, să repete cuvintele Preaînaltului:

﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥ﴾

„Celui care se încrede în Allah, El îi este de ajuns.”
Coranul, 65:3 (fragment)

﴿وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾

„În Allah încredeți-vă, dacă sunteți credincioși!”
Coranul, 5:23 (fragment)

Dacă este încercat prin privirea femeilor, înlăuntrul său se trezesc dorințe și se luptă cu sine pentru a scăpa de ele, să se trateze prin cuvintele Preaînaltului:

﴿قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنْ أَبْصَـٰرِهِمْ وَيَحْفَظُواْ فُرُوجَهُمْ ۚ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

„Spune-le credincioșilor să-și coboare privirile și să-și păzească părțile intime! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah este Binețiutor a ceea ce fac.”
Coranul, 24:30

Să le repete, să cugete la ele și să încerce să le facă să ajungă la inimă. Dacă își nesocotește părinții ori este neglijent față de dreptul lor, să citească meditând:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ ٱلْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا﴾

„Domnul tău a hotărât să nu adorați pe nimeni în afară de El și să le faceți bine părinților. Dacă unul dintre ei sau amândoi ajung la bătrânețe lângă tine, nu le spune nici «Of!» și nu-i respinge, ci spune-le vorbe nobile. Și coboară pentru ei aripa smereniei, din milă, și spune: «Domnul meu, îndură-Te de ei, așa cum m-au crescut când eram mic!»”
Coranul, 17:23-24

Dacă găsește în sine slăbiciune în credință, să repete versete prin care să se trateze și să încerce să le facă să ajungă la inimă și să se statornicească în ea. Când versetul ajunge la inimă, se dobândește vindecarea și se împlinește țelul, cu îngăduința lui Allah. Toate problemele au drept cauză neajungerea Coranului la inimă. Dar dacă versetul intră în inimă, boala dispare, oricare ar fi ea. Uneori boala este necredința în Allah și se preschimbă în Islam; uneori este ipocrizia și se preschimbă în credință; uneori este nelegiuirea, desfrâul, neascultarea și păcatele și se preschimbă în statornicie, călăuzire, îndreptare și adorare a lui Allah.

Câți oameni, pe care numai Domnul lumilor îi poate număra, și-au văzut bolile dispărând și suferințele vindecându-se prin ascultarea Coranului și căutarea vindecării în el! Istorisirile despre aceasta sunt foarte numeroase. Mulți oameni povestesc că au fost călăuziți printr-un singur verset pe care l-au auzit și au început să-l repete; el s-a răspândit în sufletul lor și a răsunat mereu în inimă, până când Allah a așezat în el călăuzirea și îndreptarea lor.

Întoarcerea lui al-Fuḍayl ibn ʿIyāḍ

Al-Fuḍayl ibn ʿIyāḍ, unul dintre imamii primelor generații, și-a petrecut o parte din viață, înainte de căință, jefuindu-i pe oameni la drumul mare. O caravană întreagă se temea de el. Așa a ajuns la vârsta de patruzeci de ani. În biografia sa din Siyar aʿlām an-nubalā'[21] se menționează că pricina căinței lui a fost faptul că se îndrăgostise de o tânără. În timp ce se cățăra pe ziduri spre ea, a auzit pe cineva recitând:

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ﴾

„Oare nu a venit vremea ca inimile celor care cred să se smerească la pomenirea lui Allah?"
Coranul, 57:16 (fragment)

Când a auzit versetul, a spus: *„Ba da, Domnul meu, a venit vremea!"* S-a întors, iar noaptea l-a adăpostit într-o ruină în care se aflau călători. Unii au spus: *„Să plecăm!"* Alții au spus: *„Să așteptăm dimineața, fiindcă Fuḍayl este pe drum și ne va jefui."*

El a povestit: *„Am cugetat și mi-am spus: eu umblu noaptea prin păcate, iar niște musulmani de aici se tem de mine. Nu cred că Allah m-a adus la ei decât ca să mă opresc. O, Allah, m-am căit la Tine și am făcut ca împlinirea căinței mele să fie locuirea în vecinătatea Casei Sfinte!"*

A plecat la Mecca și a rămas acolo adorându-L pe Allah până când El l-a luat din această viață. La Mecca veneau învățații și transmițătorii de hadisuri; el învăța de la ei, dobândea înțelegerea

21 8/423.

religiei și memora hadisuri. Astăzi, cu greu poți deschide o carte de comentariu coranic, de jurisprudență, de hadis sau din alt domeniu fără să găsești cuvinte de mare însemnătate transmise de la acest imam. Un singur verset i-a schimbat viața și i-a întors drumul: dintr-un mare răufăcător a devenit un adorator, un om drept, ba chiar un imam dintre imami.

Cum tragem folos din Coran

Omul trebuie să cugete la bolile, suferințele și problemele sale și să înceapă să se trateze prin Coran. Dacă este nepăsător și neglijent în rugăciune, să citească versete care îi amintesc rangul și locul rugăciunii, să le repete și să-L roage pe Domnul său să-l facă dintre oamenii ei. În felul acesta, inima lui prinde viață, cu voia lui Allah.

Înainte de a citi Coranul, trebuie să învețe cum să tragă folos din el, pentru a primi folosul deplin. Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a arătat aici o regulă de mare însemnătate și mult folos: „Dacă dorești să tragi folos din Coran, adună-ți inima când îl reciți și îl asculți, pleacă-ți urechea și fii prezent ca unul căruia i Se adresează Cel care l-a rostit, de la El către tine."[22]

Aceasta este o cale deosebit de folositoare și măreață pentru a trage folos din Coran și a căuta vindecarea în el. Omul să nu citească versetele și să treacă mai departe ca și cum lucrul nu l-ar privi. Să se oprească, să cugete, să mediteze și să se ajute de cărțile de comentariu coranic și de cuvintele învățaților. Când versetul ajunge la inimă și se statornicește în ea, se dobândește vindecarea, cu îngăduința lui Allah. Acesta este înțelesul cuvintelor Sale: *„Și vindecare pentru ceea ce este în piepturi."*

Simpla recitare grăbită, fără meditație și fără înțelegerea vorbirii lui Allah și a sensurilor Coranului cel Nobil, nu împlinește folosul așteptat și rodul dorit, pe care robul trebuie să-l dobândească din această Carte măreață și binecuvântată, Cartea lui Allah.

Să se ferească să facă tocmai contrariul celor citite. Maymūn ibn Mihrān — Allah să aibă milă de el — a spus: „Omul se roagă și

22 Al-Fawā'id, p. 5. Vezi și al-Fatāwā de Ibn Taymiyya, 16/48–51 și 7/236–237.

se blestemă pe sine în citirea sa. Spune: «Blestemul lui Allah fie asupra celor nedrepți!», deși el însuși este nedrept."[23]

Vorbirea despre Coran, meritele, roadele și urmările sale și despre buna purtare pe care robul credincios trebuie să o aibă față de el este foarte cuprinzătoare. Poate că în cele spuse până aici se află bine, folos și învățătură, cu voia lui Allah.

Îl rog pe Allah Cel Generos, Domnul Tronului măreț, prin numele Sale cele mai frumoase și atributele Sale sublime și prin faptul că El este Allah, în afara Căruia nimeni nu este vrednic de adorare, să facă din Coranul cel Nobil primăvara inimilor noastre, lumina piepturilor noastre, risipirea tristeților noastre și îndepărtarea grijilor și mâhnirilor noastre. Să ne facă dintre oamenii Coranului, care sunt oamenii lui Allah și aleșii Săi, să ne facă să tragem folos din Coran și să-l facă argument în favoarea noastră, nu împotriva noastră. Să ne ajute să medităm la el în chipul care Îl mulțumește și să-l punem în practică și să ne facă dintre oamenii fericirii și ai izbânzii în această lume și în Viața de Apoi.

Allah să reverse binecuvântare, pace, belșug și har asupra robului și Trimisului Său, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei și a tuturor companionilor săi.

23 Relatat de Ibn Abī Ḥātim, în Tafsīr, nr. 8484.

Indice

căință 24
Coran 2–3, 5, 7, 9, 11–13, 15–21, 25–26
credință 24
inimă 12–13, 20, 23–25
recitare 25
rugăciune 7, 25
vindecare 2, 15, 19–20, 25

LECTURI PENTRU COMUNITATE

Coranul — frânghia întinsă a lui Allah

Coranul este călăuzire, aducere-aminte și vindecare pentru inimă. Lucrarea explică felul în care citirea, meditarea și punerea în practică a Cărții lui Allah îi dau viață și îl îndreaptă pe credincios.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro